

BERETNING

angående den diplomatiske konference til udarbejdelse af konventioner til beskyttelse af krigens ofre, afholdt i Genève 21. april til 12. august 1949

I. Indledning

Det var en udbredt opfattelse i tiden mellem de to verdenskrige, at de gældende konventioner til beskyttelse af krigens ofre var utilstrækkelige, og man havde også opmærksomheden henvendt på det ønskelige i tilvejebringelse af en international overenskomst til beskyttelse af civilbefolkningen under krigsforhold.

Det sidstnævnte spørgsmål drøftedes på den XV. internationale Røde Kors konference i Tokio i 1934, der udarbejdede et forslag til en overenskomst herom, det såkaldte Tokioudkast. Den XVI. internationale Røde Kors konference, der afholdtes i 1938, beskæftigede sig med udkastet og udtalte ønske om, at det blev udformet til en international konvention. Samtidig henstillede konferencen, at der foretoges en revision af de to Genèvekonventioner af 27. juli 1929 henholdsvis vedrørende forbedring af såredes og syges vilkår ved hære i krig og vedrørende behandlingen af krigsfanger, samt af den 10. Haagkonvention af 18. oktober 1907 om anvendelse på søkrigen af grundsætningerne i Genèvekonventionen af 1906. I forståelse med den nederlandske regering indbød den schweiziske regering til afholdelse af en international diplomatisk konference til revision af de nævnte konventioner af 1929 og 1907 og til udarbejdelse af en konvention om beskyttelse af civile personer i krigstid. Sidstnævnte konference skulle træde sammen i Genève i 1940, men kom ikke til afholdelse på grund af krigen.

Under den anden verdenskrig fortsatte det internationale Røde Kors, de nationale

Røde Kors selskaber og private organisationer arbejdede på at forberede en revision af de gældende bestemmelser på de nævnte områder, og i april 1947 foranstaltede Den Internationale Røde Kors Komité afholdt en konference af sagkyndige udpeget af regeringerne i visse lande, der som direkte krigsførende havde taget del i krigen, og som havde overtaget forsorgen for et meget stort antal krigsfanger. Til denne konference var Danmark ikke indbudt. De sagkyndige enedes om visse grundsætninger og anbefalinger og udarbejdede forskellige tekstudkast, hvis nærmere redaktion dog overlodes til det internationale Røde Kors.

Spørgsmålene om revision af Genèvekonventionerne af 1929 og den 10. Haagkonvention af 1907 samt om tilvejebringelsen af en ny konvention om beskyttelse af civile personer i krigstid kom derefter til behandling på den XVII. internationale Røde Kors konference i Stockholm i august 1948, hvor også den danske regering var repræsenteret. Denne konference, der iøvrigt beskæftigede sig med en række spørgsmål af human og teknisk art vedrørende Røde Kors' arbejdsområde, foretog en nøje gennemgang af det foreliggende materiale og afsluttedes med vedtagelsen af 1) udkast til en revideret konvention til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, 2) udkast til en konvention til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen, 3) udkast til en revideret konvention om behandlingen af krigsfanger samt 4) udkast til en ny konvention om beskyttelse af civile personer i krigstid. Konferencen an-